

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.624 van 11 januari 2000

A. 73.666/VIII-498

In zake : **CARLIER** Francis,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Mohamed ELLOUZE, advocaat,
rue Alex Bouvy 1
4020 Luik,

tegen :

DE POST.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 20 maart 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Francis CARLIER de nietigverklaring vordert van twee tuchtstraffen - een terechtwijzing en een blaam - die hem respectievelijk op 7 november 1996 en op 13 december 1996 zijn opgelegd;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 augustus 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 18 november 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 december 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. ELLOUZE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer A. PARENT, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

Verzoeker is sedert 1988 tewerkgesteld bij DE POST; sinds 1 april 1993 voert hij er de graad van opsteller eerste klasse. Hij is aangesteld in het kantoor te Wezet, maar wordt als invaller ingezet in verscheidene kantoren in de streek.

In oktober 1996 wordt verzoeker ingezet in het kantoor te Fléron. De rekenplichtige van dat kantoor richt tot hem vier verzoeken om uitleg in verband met tekortkomingen vastgesteld in de uitoefening van zijn ambt. Verzoeker weigert erop te antwoorden.

Bij brief van 23 oktober 1996 vraagt verzoeker een onderhoud aan met de waarnemend eerstaanwezend postontvanger van het kantoor te Wezet.

Op 24 oktober 1996 antwoordt de waarnemend eerstaanwezend postontvanger aan verzoeker dat hij hem niet wenst te ontvangen en herinnert hij hem eraan dat hij binnen een termijn van vijf dagen moet antwoorden op de verzoeken om uitleg.

Op 7 november 1996 stelt de waarnemend eerstaanwezend postontvanger vast dat verzoeker niet heeft geantwoord en legt hij hem een terechtwijzing op.

Dit is de eerste bestreden handeling, opgetekend op een formulier voor tuchtstraffen "model 10", die als volgt met redenen is omkleed :

" niet-naleving van de termijn van antwoord op verzoeken om uitleg opgesteld door mevrouw CLOSSET, Cp 47620 Fléron 1".

Bij brief van 3 november 1996, op 12 november 1996 overgezonden aan de waarnemend eerstaanwezend postontvanger, meldt verzoeker de ontvangst van een zending met daarin ingesloten verscheidene stukken, waaronder de stukken "model 9" opgemaakt door de rekenplichtige van het kantoor te Fléron, bevestigt hij dat hij weigert te antwoorden op de verzoeken om uitleg en vraagt hij wat hij met die stukken moet aanvangen. Hij beschrijft tevens uitvoerig een geschil met ene mevrouw HABSCH.

Op 14 november 1996 antwoordt de waarnemend eerstaanwezend postontvanger aan verzoeker dat "verzoeken om uitleg aan de onmiddellijke chef moeten worden teruggezonden, ook indien geweigerd wordt erop te antwoorden".

Op 1 december 1996 zendt verzoeker aan de waarnemend eerstaanwezend postontvanger de stukken betreffende zijn dispuut met de genoemde mevrouw HABSCH en gaat hij nogmaals uitvoerig daarop in. In die brief vermeldt verzoeker geenszins de stukken "model 9" die de rekenplichtige van het kantoor te Fléron hem heeft toegezonden.

Op 13 december 1996 legt de waarnemend eerstaanwezend postontvanger aan verzoeker bij wijze van tuchtstraf een blaam op, en wel op de volgende gronden :

" 1) het niet terugzenden binnen tien kalenderdagen van een 'model 10' waarbij een terechtwijzing wordt opgelegd, op 7-11-96 aan betrokkene overgezonden met als kenmerk A/2031;

2) het niet terugzenden van dienststukken na melding te hebben gemaakt van de weigering om te antwoorden, vastgesteld door twee getuigen".

Dit is de tweede bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat het beroep te laat is ingesteld; dat ze uiteenzet dat de terechtwijzing bij een gewone brief ter kennis gebracht is op 7 november 1996 en dat de twee straffen achteraf bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht zijn op 13 december 1996; dat ze preciseert dat de aangetekende brief tevergeefs op 16 december 1996 bij verzoeker aan huis is aangeboden, maar dat de brief op 27 december 1996 is opgehaald; dat ze verwijst naar stukken waarin die datums van kennisgeving worden bevestigd;

Overwegende dat verzoeker ontkent de kennisgeving van de bestreden handelingen te hebben ontvangen op de door de verwerende partij genoemde data; dat hij erop wijst dat het statuut van de postambtenaren op het stuk van de tuchtstraffen voorziet in bijzondere voorschriften inzake kennisgeving; dat hij vaststelt dat

pas op 21 januari 1997 kennisgeving conform die voorschriften is geschied;

Overwegende dat de enige akten van kennisgeving die in het dossier voorkomen, van 21 januari 1997 dateren; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat ambtshalve dient te worden onderzocht of de rechten van verdediging in acht zijn genomen; dat artikel 95, § 1, van het statuut van de postambtenaren bepaalt :

" Elke tuchtstraf wordt schriftelijk geformuleerd, gemotiveerd en aan de betrokken ambtenaar medegedeeld.

De ambtenaar wordt vooraf ondervraagd over de feiten die hem ten laste worden gelegd. Hij beschikt over tien kalenderdagen om zijn eventuele bezwaren schriftelijk te doen kennen; deze worden bij het dossier gevoegd.

De ambtenaar kan op elk ogenblik van de tuchtprocedure, te zijner verdediging, worden bijgestaan door een advocaat of door een afgevaardigde van een erkende vakorganisatie";

dat verzoeker in het onderhavige geval vóór elk van beide straffen niet duidelijk ondervraagd is over de hem ten laste gelegde grieven en niet ervan in kennis is gesteld dat zijn hiërarchische meerdere voornemens was hem te straffen; dat hij zich dus ondanks zijn herhaalde verzoeken om uitleg niet heeft kunnen verdedigen en zich a fortiori niet heeft kunnen laten bijstaan door een raadsman van zijn keuze; dat uit het dossier en uit het verzoekschrift tot nietigverklaring zelfs blijkt dat verzoeker, toen hij zijn beroep heeft ingesteld, niet wist waarom hij gestraft was en zelfs meende dat andere feiten aan de straffen ten grondslag lagen; dat in die omstandigheden de rechten van verdediging, waarvan de naleving verband houdt met de openbare orde, niet in acht zijn genomen; dat het ambtshalve opgeworpen middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om de overige middelen te onderzoeken daar ze, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring van de bestreden handeling kunnen meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de twee tuchtstraffen - een terechtwijzing en een blaam - die respectievelijk op 7 november 1996 en op 13 december 1996 aan Francis CARLIER zijn opgelegd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op elf januari tweeduizend door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
mevr. DAURMONT,	staatsraad,
mevr. GEHLEN,	staatsraad,
de Hr. SCOHY,	toegevoegd griffier.

De toeg. Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.